

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มีผู้กล่าวว่า ระบบยูนิกซ์มีระบบความมั่นคงน้อยกว่าระบบปฏิบัติการแบบอื่น แต่ในทางปฏิบัติผู้จัดการระบบ สามารถที่จะควบคุมระดับความมั่นคงในระดับที่ตนเองต้องการได้ (Gramp, Morris, 1987) โดยที่คุณสมบัติพื้นฐานคือความมั่นคงของยูนิกซ์ โดยทั่วไปจะอยู่ในระดับขั้น C2 ไอโอเอสเอฟวันเป็นระบบปฏิบัติการ ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อสนับสนุนความต้องการตามราบรื่น ระบบเปิด (Open Software Foundation) ซึ่งมีการทำงานตามลักษณะของระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ (UNIX) 4.4 BSD มีแก่นแบบมัค (Mach Kernel) โดยที่ระบบปฏิบัติการ ไอโอเอสเอฟวันนี้ สามารถเลือกติดตั้งระดับขั้นของความมั่นคงได้ 2 แบบคือ ระดับขั้น C2 หรือระดับขั้น B1 ซึ่งในอนาคตระบบที่มีความมั่นคงในระดับขั้นนี้ อาจไม่เพียงพอต่อการป้องกันการคุกคาม จึงจำเป็นต้องสร้างความมั่นคงให้กับระบบสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อออกแบบเสริมระบบการรักษาความมั่นคงของระบบปฏิบัติการ ไอโอเอสเอฟวัน
- เป็นแนวทางของการกำหนดวิธีการรักษาความมั่นคง ของระบบปฏิบัติการ ไอโอเอสเอฟวัน
- เป็นแนวทางในการพัฒนาซอฟต์แวร์ระบบ (systems software)

ขอบเขตของการวิจัย

ออกแบบระบบการรักษาความมั่นคงสำหรับระบบปฏิบัติการ ไอโอเอสเอฟวัน ให้มีระดับความมั่นคงในระดับขั้น B3

ลำดับขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาลักษณะพื้นฐานของระบบปฏิบัติการ ไออีซอฟต์แวร์
2. ศึกษาระดับขั้นความมั่นคง โดยอ้างอิงจากหนังสือสีส้ม (The orange book)
3. ออกแบบระบบความมั่นคงสำหรับระบบปฏิบัติการ ไออีซอฟต์แวร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้ใช้ระบบถึงปัญหาของระบบความมั่นคงในเครื่องหรือเครือข่ายที่ตนเองรับผิดชอบ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาซอฟต์แวร์ระบบอื่นๆ ในอนาคต ให้เป็นระบบปฏิบัติการที่มีความมั่นคงและไว้ใจได้

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**